

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Catholic newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J. Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:

Table with 2 columns: Subscription period (One year, Six months, Three months) and Price (Foreign and Jersey City rates).

Адреса: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ЧОРТ ЛЯКАЄ ЧОРТОМ

Вже маємо точний звіт Полька Косіора про ті благодаті, якими червона Москва обдарила радянське Україну.

В цілмі звіту стільки мови, що про бідних українських селян-наймаїв. Так, гебей справді українські селяни були завжди тільки самими наймитами.

Читає чоловік оте все й надивується не може, до кого це звернено. Кого воно має переконати? Бо в Польщі агенти польської влади говорять бо Українців точніше таксамо, як Косіора.

Більшевицький бляхман про волю і свободу, яку має український нарід під Москвою, є тим огиднішим, що він є свідомо дичиною брехнею, яку пізнають вже з самого звіту Косіора.

Для українського народу і Москва і Польща є однаковим чортом. Одно наше бажання: щоб освободитись вже раз з пекла неволі й позбутися чорта. От і все.

Стур Густав.

ЯК КЕЛЬСОН ВІДДАЛА СВОЮ ДОЧКУ

(Ліричність)

— Будете тепер такі ласкаві жийн до свого батька. Вже з та поведете мене до вашого нею заручився й має чести на батька, пане Торсен?

— Так, так, я знаю це дуже добре. — То певно це також знаєте, що ви тоді говорили, що любите мене? Я думала тоді, що буду палею, великою гордовитицею, коли я стала говорити про одружіння, ви ж висміяли мене просто в очі.

— Коли вони обоє дійсно люблять з гулявці. Тоді я вас спокійно за обшивку та скину. — За ті слова дякую вам, бо це і є сходи. Пригадує те собі ще?

— Так, тамло же те. При мамі відносини поправились, тій нагоді я зловив собі ногу. Як ви цього року з весною летячи до мого кульгана. Та репродуцилась сяди, я шовравляла, не думала, що станемо собі такими добрим приятелями.

— Ні, я прийшла в справі вашого сина. Він також залюбився в мій дочці, та він не покоче.

UKRAINIAN SCHOOLS IN AMERICA

(Report given by Miss ANNA J. BALKO, an American School teacher, at the Sixth Congress of Obyednanyie).

Ukrainian school in America, or instructor why this education is valuable—at most, if any explanation is given, it is not convincing.

What is the procedure in the Ukrainian school? We are given a reader, "Bookvar", and are told to learn the sounds of various letters, the alphabet and the writing of new letters that are not familiar.

Several years ago, I found a lack in my education because I could not read nor write Ukrainian fluently. Yet I had attended Ukrainian school for over six years.

As children, we are sent to Ukrainian school but it is not impressed upon us either by parents

book. Children do not concentrate how this word is spelled, why it is written in this form, nor what is the meaning of the word.

Reading Ukrainian history as a supplement or writing it, does not teach Ukrainian history. All that pupils remember are the peculiar names of Ukrainian leaders, as "Mazeppa."

What Ukrainian patriotism is developed in pupils? None. Children are ashamed to admit that they are Ukrainians because they cannot boast of Ukrainian culture, Ukrainian leaders, or Ukrainian art to their associates.

As for geography of Ukraine, the famous Dnieper River and Carpathians Mountain are mentioned. But is that all of Ukraine? Is nothing else important?

Do Ukrainian schools teach Ukrainian Art? Or do they teach at least an appreciation of Ukrainian painting, music, songs, embroidery, woodwork?

Are the instructors of Ukrainian schools trained to be teachers of children? What are their various qualifications? Or are they to be "Jack of all trades"—teachers, choir leaders, play directors, dancing teachers, etc.?

What kind of building or housing has the Ukrainian school? It seems that any place—attic, cellar, store or back room—will do as long as there are some chairs and desks.

Do Ukrainian parents supplement Ukrainian education whenever an opportunity arises? What is their attitude towards the Ukrainian education?

To remedy these defects, a reorganization of Ukrainian schools should be made. The "diaks" or men who have a fair knowledge of the Ukrainian language should be the instructors.

Pupils should be divided into classes or sections and should be taught as a group. As a result, definite courses of study will be required for the various grades so that the content of the subject matter will not overlap.

In order to instill Ukrainian spirit in young children, instructors should utilize stories of Ukraine, Ukrainian heroes and Ukrainian customs. This is one of the best methods to appeal to children and yet it is seldom employed by Ukrainian instructors.

And lastly, what about the character and habits of the in-pian parents will have to fix-

structor? Is he worthy of being imitated by the children? This fact is very important and yet it is overlooked by many communities. Anyone is employed as long as he can read and write Ukrainian.

In America, there are no Ukrainian teacher training institutions to train Ukrainian American youth to follow this vocation. But there are many young Ukrainians who teach in American schools who could easily adapt themselves to teach in Ukrainian schools but for their own lack of Ukrainian knowledge.

The environment of the Ukrainian school? It seems that the "youth" will do to teach Ukrainian youth. Forty or fifty children cannot learn in a sordid, poorly lighted, poorly ventilated surroundings. Why is it that American spends so much money to construct modern, well ventilated, well heated and well lighted buildings? Not because these buildings look beautiful but because it has been proven that learning is increased in light, airy, pleasant rooms.

The walls in a schoolroom should not be barren, or littered with club pictures or charts that have no bearing upon education. Why can't the extra-curricular work that I suggested previously be utilized? Why can't reproductions of Ukrainian paintings be posted? Or why can't the Ukrainian handwork or paintings of the children adorn the walls? They should and parents should be taught to recognize that this is an important field of study and demand the teaching of Ukrainian culture.

And what is the attitude of Ukrainian parents to Ukrainian education? Many of them want their children to know Ukrainian and all its cultures and just as many do not care whether their children have any ideals of Ukrainianism. In fact, many parents speak English to their children so that they can learn English from them. They want to be Americanized. But are not these parents selfish? Are they not robbing their children of their right to speak Ukrainian? Home should be the place where pupils can obtain practical application of what is taught in Ukrainian schools.

During my visit to the Ukrainian Youth's Congress in Chicago, this past summer, I met many young Ukrainians from various cities in Canada. To my amazement I found that the Ukrainian language plays an important role in their lives, especially in the educational and social activities. I found that these Canadian youths are just as familiar with the Ukrainian language as with the English language.

I concluded that the Ukrainian Canadian parents have provided Ukrainian educational institutions that have produced results; they have given their children an education which they are proud of; they have obtained from the pupils a knowledge of the Ukrainian language but have in-stilled Ukrainian patriotism. Young Ukrainians must be proud of their parents who have established and supported these schools. It is one way to appeal to the students when explaining the meaning of words, the instructor and a special school pupils have a better background of the English language and the definitions are more meaningful to them.

And lastly, what about the character and habits of the in-pian parents will have to fix-

Алеж, тату, — сказав

Петро, як Енгелетсенова відійшла — як ти міг так скоро згодитися? Так мені навіть на думку не приходив женитися вже тепер.

— Коли так, то навщо ж ти заручився з нею? — Так знаєш сам, що чоловік може часом так трохи заручитися, та не на це, щоб заручитися.

— Бери її радше зараз, — радив йому батько — а то ця страшна Енгелетсенова могла нам помолоти всі кості. Так Амалія стала паненою Торсеновою, а пані Енгелетсенова значасм бабусею.

Петро Торсен любив свою жинку все більше й більше. Жили щасливо, а коли й знайшовся часом якийсь гуздок на життєвій нитці, то пані Енгелетсенова зараз розірвала його сильними руками.

Та одного дня була в церкві й бачила велетнюську жинку, що несла в одній руці свого чоловіка, а в другій дитину. Від того часу пропав душевний спокій Енгелетсенові.

Видно, я не народилася на світі на відповідних місці, — зітхнула. — Я повинна була радше навчитися виконувати мистецькі штуки, тоді могла б ходити зі срібними френзлями довкола тіла та носити свого чоловіка на руці й бачити давала показувати себе за грошей. Цеж було божьим зовсім іншого, ніж стояти в такій

крамниці делікатесів. Тому грязлася та що дня чахла. Мама нездорова, — зітхав Енгелетсен — бо ось, весенький місяць ані разу не сердалася. І так воно дійсно було. Пані Енгелетсенова лягла й вже ніколи не встала. Енгелетсен сів у крамниці та жував гвоздики.

— Ах, Боженку, — говорив шепотом. — Хто то був би поаував, що вмір переді мною воу, що була такою сильною жинкою.

(Переклав М. Н.).

Адреса Обеднання: ОВЬУЕНАНУЕ, P. O. Box 122, Hudson Terminal, New York, N. Y.

КОЛЯДИ ЩЕДРІВКИ РІЗДВО ХРИСТОВЕ І БОГОЯВЛЕННЯ

з додатком пісень СТРАШНИХ, ВОСКРЕСНИХ І ІНШИХ ПІСЕНЬ ЦЕРКОВНИХ Ціна 35 центів.

Замовляти і гроші слати до: "СВОБОДА", 81-83 Grand St., Jersey City, N. J.

